

תת"ע 8014/01 - מדינת ישראל נגד יוני פרוקופץ

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 8014-01-20 מדינת ישראל נ' יוני פרוקופץ
תיק חיזוני: 34212402514

בפני כבוד השופטת אילת גרב'

המאשימה

מדינת ישראל

עו"ד ב"כ עוז דנה נעים ויקטוריה גרונוב

נגד

הנאשם

יוני פרוקופץ ע"י ב"כ עוזה"ד אלמוג אוזלאי

החלטה

1. ביום 21.1.20 הוגש נגד הנאשם כתב אישום אשר ייחס לו ביצוע עבירה בניגוד לתקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה.

תחילה כפר הנאש בעובדות המיויחסות לו על פי כתב האישום, והתיק נקבע לשםיעת הראיות.

2. ביום 13.9.21 ביקש ב"כ הנאשם בעת הדיון להעלות טענה מקדמית, ולפיה כתב האישום אינו מגלח עבירה ומנוסח באופן שאינו מאפשר לנאשם להתגונן, קרי לא עולה מכתב האישום איזה אות ניתן לנאשם, איפה ומהו, ולצורך הדוגמה ציין ב"כ הנאשם כי הדבר דומה למי שהוגש נגדו כתב אישום ולפיו נהג במהירות, מבלי לציין באיזו מהירות.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי כתב האישום צריך להיות מנוסח לפי הנחיתת פרקליט המדינה באופן שיכלול את פרטי העבירה, והפנה להנחיתת פרקליט המדינה 3.1, הנחיה הכלולת פרק שלם שענינו ניסוח פרק העובדות בכתב האישום, ולמעשה גם בית המשפט איננו מודע ליריעת המחלוקת בין הצדדים.

3. משסבבה המאשימה לתקן את כתב האישום לאחר שהודיעה לבית המשפט כי כתב האישום לא יתוקן, ביקש ב"כ הנאשם כי בית המשפט יעשה שימוש שבמכותו בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי, ווירה על ביטול כתב האישום.

עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי על כתב האישום להיות עשיר בפרטים על מנת להציג הן בפני בית המשפט והן בפני ההגנה, את התיאור העובדתי אותו נאשمت התביעה להוכיח וכל שמויף בכתב האישום הוא למעשה הוראת החיקוק ולא עובדות.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי מעשה בסירובה של המאשימה לתקן את כתב האישום, מבקשת המאשימה להפתיע את הנאשם.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

4. ב"כ הנאשם ביקש באותו מעמד כי המאשימה תתקן את כתוב האישום.

המאשימה בטיעוניה צינה כי כתוב האישום מגלה עבירה, ונמצא באולם השוטר אשר יסביר מה היה האות, ברגע שישאל. לטענת המאשימה, היה על הנאשם להעלות טענות בהזדמנות הראשונה ולא עשה זאת. עוד צינה כי כל חומר הרاءות היה בידיו של הנאשם ומדובר בניסוח כתוב האישום התואם הוראות החוק.

אני סבורה כי דין הבקשה להתקבל מהנימוקים הבאים.

5. תחילה באשר לטענה בדבר מועד העלאת הטענה המקדמית, צודק ב"כ הנאשם כי הטענות המקדימות המפורטות בסעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: "החוק"), למעט הטענות המפורחות בפסקאות (1) ו-(3), אין כל מניעה מלטעת אותן בשלב אחר של המשפט, שאינו תחילת המשפט.

טענת הנאשם היא טענה בהתאם לסעיף 149(10) לחוק, ועל כן המועד בו הועלתה הטענה אפשרי בהתאם להוראות החוק כאמור.

6. לגופו של עניין, עיון בכתב האישום מעלה כי בסעיף ב' להזמנה לדין מצוין כدلיקמן:

"**נהגת ברכב הנ"ל, ולא צית לאות שנתן לך שוטר במדים, בגיןו לתקנה 23(א)(2) לתיקנות התעבורה.**" זהו ניסוח בכתב האישום.

סעיף 85 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 שכותרתו "**תיקן כתב האישום**" מצין את הפרטים שעל כתב האישום להזכיר. (להלן: "החוק").

סעיף 85(4) לחוק קובע כי כתב האישום יוכל בין היתר, ובנוסף לשם בית המשפט שאליו הוא מוגש, שם הנאשם וממנו, ציון מדינת ישראל כמואשם, ציון הוראות החיקוק שלפניו מואשם הנאשם ושמות עדי התביעה, גם את: "**תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבררם**" (ההדגשה אינה במקור - א.ג.).

7. אין מקום לקבל את טענת המאשימה כי כתב האישום מצין את העובדות המהוות את העבירה, שכן כתב האישום הוא למעשה ציטוט בלבד, של סעיף העבירה המიיחס לנאשם, הא ותו לא.

8. כפי שציין ב"כ הנאשם, הנחיות פרקליט המדינה מס' 3.1 - "**הכנה וניסוח כתב אישום**", מפרטות באופן נרחב על פניה 23 עמודים, את האופן בו יש להזכיר ולנסח כתב אישום.

בפרק הכללי להנחייה מצין סעיף 2, כי תכליתו של כתב האישום להביא בפני בית המשפט והנאשם, את מכלול

העובדות והנתונים המתייחסים לאשמהו לכוארו של הנאשם, ובכלל זה פרוט העובדות המבוססות את סעיף העבירה, וזאת תוך הפניה לסעיף 85 לחוק.

בהמשך מצין סעיף 6 להנחיה כי על כתב האישום: "**להיות עשיר דיו בפרטים, כדי להציג בפני בית המשפט ובפני ההגנה את התיאור העובדתי אותו נאשמה התביעה להוכחה**".

גם סעיף 10 להנחיה מגדיש את חשיבות פרק "**העובדות**" בכתב האישום, אשר נדרש על מנת לאפשר לבית המשפט לבחון את הרלוונטיות של הראיות המובאות בפניו ואת המידה שהן בה הן מבססות את העובדות הנטענות, וחשיבותו במתן אפשרות לנאים לכלכל הגנתו באופן מיטבי.

9. עקב קדמי בספרו, "**על סדר הדין בפליליים**", חלק שני בעמוד 915 מצין כי בפרשת "**העובדות**" מצין "**סיפור המעשה**" של הפרשה נושא האישום, כשתכלית התיאור היא כפולה: ליתן לבית המשפט תמונה של ה"פרשה", תוך שימוש חדש על חלקו של הנאשם באחריותו להתרחשותה, ולאחר מכן לו לקבוע על פיו את תחומי הדיון, ושנית, ליתן לנאשם תמונה של "**העובדות**" שהتبיעה מתעתדת להוכחה - ושמכוון תבקש להרשיעו בעבריות המפורטות ב"הוראות החקוק" - **ולאפשר לו בדרך זו להזכיר הגנתו (על הנאשם להבין והדבר צריך להיות ברור לו במה הוא מואשם, ועל כן יש לכלול את תיאור ההפרה של החובה ולא די לציין כללי של רשותות (ת.פ (ב"ש 2518/97 בעניין קקון).**

עוד מצין **קדמי** בספרו, כי מן הראיו ש"סיפור המעשה" יוצג בלשון בהירה המובנת לכל ויש להימנע מנקייטת מונחים טכניים - משפטיים.

10. בנסיבות אלה ברוי כי כתב האישום אינו כולל כל פרוט עובדתי ولو מינימלי של "סיפור המעשה" או של "הפרשה", מיוחסים לנאים, באופן החוטא לתוכיתו של "פרק העובדות" שעל כתב האישום לכלול, כאמור בסעיף 85 לחוק.

11. בנגדות לאופן ניסוח כתב האישום בענייננו, הרי שנראה כי המאשימה לעיתים פועלת באופן ראוי ובהתקام להוראות החוק ולהנחיות פרקליט המדינה.

כך, בתיק תעבורה 20-11-8015 מנוסח כתב האישום באופן הבא:

"**נהגת ברכב הנ"ל, ולא צית לאות שנתן לך שוטר במידים שהורה לך לעצור גם בצעקות..., בכך שכאשר אתה מחייך ונושע הלוך וhzoor ולא עוצר, בגיןך לתקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה.**"

גם בתיק תעבורה 21-09-1793 מנוסח כתב האישום באופן הבא:

"**בהתיכון ברכב עד סיום רישום דוח, שכן שוגג הנ"ל עללה לרכב ונושע מהמקום בגיןך לתקנה 23(א)(1)**"

لتיקנות התעבורה".

12. בשולי ההחלטה, ולא כענין שלו, ראוי להזכיר כי הנאשם בטיעונו ביקש כי המאשימה תיקן את כתוב האישום, ואולם זו לאחר "התיעצות" כלשונה, הודיעה כי אין בדעת המאשימה לתקן את כתוב האישום.

13. בנסיבות אלה, אני סבורה כי כתוב האישום באופן בו הוגש, עומד בסתריה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית, המגולמים בסעיף 85 לחוק ובהנחיית פרקליט המדינה 3.1.

בנסיבות אלה אין מנוס מביטול כתוב האישום וכך אני מורה, הכל בהתאם לסעיף 150 לחוק.

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ב, 12 אוקטובר 2021, בהעדר
הצדדים.